

“Децата са най-желаното нещо в едно семейство” (фичери) и често са 6-8, достигат и до 10-12. „Тук хората по 16 деца чуваха, моят сват Асен почина – 13-14 деца остави. Ей, по толкова деца чуваха. По селата повече. Те си създаваха децата с план (м., р. 1928 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 153). В следвоенните години (след Първата световна война – б.а.) „... стар циганин казва, че никога не би позволил на жена си да абортира, дори и 20 деца да роди. Ако той не може да ги храни, ще ги храни селото” (Petrovic 1935: 31).

“Докато може да ражда, трябва да ражда, затова е жена” и не е изключение в едно семейство свекърва и снаха да раждат по едно и също време. В миналото жените не правят опити за предпазване от забременяване, защото това се счита за голям грях, за противопоставяне на Божията воля. Едва през последното десетилетие отделни, по-млади представителки на етноса, прибягват към контрацептивни средства за ограничаване броя на децата в семейството.

Родилните обичаи при циганите/ ромите могат да бъдат разделени на две основни части, като границата е процесът на раждане. Първият цикъл е *предродилен*, като негов обект и субект е бременната жена. Той е насочен към осигуряване на нормално износване и раждане на здраво дете. Обединява норми на поведение на бременната и обредни действия, които трябва да я предпазят от лоши сили. Повечето от тях се основават на жизнения опит на поколенията.

Една голяма група разпространени и устойчиви норми забраняват действия, чието извършване води до прекъсване на бременността или раждане на увредено бебе. Чрез тях семейството и махалата се грижат за всяко дете още преди да се е родило, като налагат и следят бременната да ги спазва. Сред циганите/ ромите от Старозагорско е широко разпространено схващането, че жената не трябва да казва веднага, че “не е празна”. Добре е това да стане след като детето “мръдне” в утробата ѝ. При кардарашите първа научава за събитието свекървата, а при останалите това е съпругът, който от своя страна казва на майка си и на домашните. И след като се разпространи новината, бременната продължава да работи досегашната си работа, но вече се пази. В отделни семейства тя е освободена от всички домашни задачи, които се поемат най-често от жена на нейната възраст - сестра или зълва. Това се прави не само бременната да бъде предпазена, а и заради определени представи и суеверия. Тя не трябва да вдига тежко, за да не пометне; не трябва да минава през въже или верига, за да не се увие пъпната връв около врата на бебето и да се задуши; пази